

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str. Gh. Lazar nr. 9B
300081, Timișoara
Tel : +0256 499334
Fax : +0256 499332
e-mail: info.adm @dgfptmmfinante.ro
nr. inreg. ANSPDCP 20012

DECIZIE nr. 1092/351/30.07.2015

privind contestația formulată de S.C. X SRL
înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr./14.08.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de Inspekția Fiscală Arad cu adresa nr./08.08.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./14.08.2014 asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.
CUI: RO

înregistrată la Activitatea de Inspekție Fiscală Arad sub nr./04.08.2014 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./14.08.2014.

Societatea comercială S.C. X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală pentru persoane juridice solicitând ” anularea Raportului de inspekție fiscală cu nr. F-AR xxx din 18.06.2014 pentru stabilirea TVA suplimentara în suma de lei și accesoriile aferente în sumă de lei dobânzi și penalitati ” .

În considerarea prevederilor art. 7, art. 85 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, organul competent în soluționare a solicitat petentei prin adresa nr./29.09.2014 completarea dosarului cauzei cu obiectul contestației.

Prin adresa nr./03.10.2014, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr./10.10.2014, petenta precizează că obiectul contestației sale este Decizia de impunere nr. F-AR xxx din 18.06.2014.

Referitor la suma totală contestată, se rețin următoarele:

Prin contestația înregistrată la A.I.F în data de 04.08.2014, petenta a contestat suma totală de xxxx lei reprezentând:

- xxxxxx lei TVA stabilit suplimentar
- xxxxxx lei dobânzi de întârziere aferente TVA

- xxxxxxx lei penalități de întârziere aferente TVA

Ulterior, prin adresa nr./03.10.2014 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr./10.10.2014, petenta și-a majorat pretențiile sale comparativ cu contestația formulată inițial, contestând și suma de xxxx lei reprezentând TVA aferenta achiziției de combustibil cu dobânzi de întârziere în suma de xxxx lei și penalități de întârziere xxxx lei.

Referitor la capătul de cerere privind suma de xxxx lei reprezentând TVA aferenta achiziției de combustibil de natura majorării pretențiilor petentei comparativ cu contestația formulată inițial, înregistrată la A.I.F în 08.2014, în considerarea adresei nr./03.10.2014, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr./10.10.2014, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se poate pronunța pe fondul cauzei, în condițiile în care această sumă nu a fost stabilită în sarcina S.C. X S.R.L prin Decizia de impunere contestată nr. F-AR/2014, fiind o obligație fiscală de natura TVA stabilită suplimentar prin decizia de impunere nr.F-AR/2013 și necontestată de petentă.

În fapt, S.C. X S.R.L a fost supusă unei inspecții fiscale care a vizat modul de stabilire a taxei pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01.01.2008 – 30.09.2013. Rezultatele inspecției fiscale au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală F-AR nr./05.11.2013, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală F-AR nr./05.11.2013 prin care s-au stabilit în sarcina societății petente suma totală de xxxxx lei din care

- xxxxx lei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar
- xxxxxxx lei dobânzile de întârziere
- xxxx lei penalități de întârziere

Prin contestația înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. xxxx/10.12.2013 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. xxxx/10.12.2013, S.C. X S.R.L a contestat parțial Decizia de impunere F-AR nr./25.03.2013 pentru TVA stabilită suplimentar în sumă de xxxx lei majorări de întârziere în sumă de xxxxx lei și penalități de întârziere în sumă de xxxxx lei.

Contestația a fost soluționată de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Decizia nr./15.04.2014, în care s-a dispus desființarea Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR/05.11.2013 emisă de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Arad, pentru suma totală de xxxx lei reprezentând:

- xxxx lei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar
- xxxx lei dobânzile de întârziere
- xxxx lei penalități de întârziere urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală Arad prin organele sale de specialitate, să efectueze o nouă inspecție fiscală pentru

aceeași perioadă verificată în conformitate cu dispozițiile art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

În baza Deciziei nr. /15.04.2014 emisă de D.G.R.F.P. Timișoara, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, au procedat la reanalizarea situației de fapt în legătură cu TVA în sumă de xxxx lei aferent perioadei 01.01.2008 – 30.09.2013, cu consecința întocmirii Raportului de inspecție fiscală F-AR nr. /18.06.2014, în baza căruia au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR /18.06.2014, prin care au stabilit în sarcina petentei o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în suma totală de xxxx lei compusă din:

- TVA în sumă de xxxx lei aferentă achizițiilor de diverse materiale
- TVA în sumă de xxxx lei aferentă operațiunilor de prestări de servicii intracomunitare reprezentând transport de bunuri
- dobânzi/majorări de întârziere în sumă de xxxx lei
- penalități de întârziere în sumă de xxxx lei.

Prin adresa nr. /03.10.2014, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. /10.10.2014, petenta și-a majorat pretențiile comparativ cu contestația înregistrată la A.I.F sub nr. /04.08.2014, formulată inițial, cu suma de xxxx lei reprezentând TVA aferentă achiziției de combustibil, suma stabilită inițial prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală F-AR nr. /05.11.2013, dar care nu a fost contestată de către petentă prin contestația înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. /10.12.2013 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. /18.12.2013.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 205 , art.206 și art. 213 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare în care se precizează:

ART. 205

“Posibilitatea de contestare

(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.*

(2) *Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.*

(3) *Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.*

(4) *Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

(5) *În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 87 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.*

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”

ART.206

(...)

(2) *Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.*

coroborat cu art. 213 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată :

“Soluționarea contestației

(1) *În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.*

(...)

(5) *Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”*

Totodată la pct. 11 din Ordinul nr.2.906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se precizează următoarele:

“ 11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat;”

Având în vedere prevederile legale mai sus citate se reține că, în condițiile în care suma de **xxxxx lei** reprezentând TVA aferentă achiziției de combustibil, cu care petenta și-a majorat pretențiile comparativ cu contestația înregistrată la A.I.F sub nr./04.08.2014 nu se regăsește în actul administrativ fiscal contestat, aceasta reprezentând în fapt o obligație fiscală stabilită prin decizia de impunere nr.F-AR xx/2013 și necontestată, contestația formulată de petentă va fi respinsă ca fiind fără obiect pentru acest capăt de cerere.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată, privind obligațiile suplimentare stabilite în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr. F-AR xxx/18.06.2014, se rețin următoarele:

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei Dl., în calitate de administrator și poartă ștampila societății petente, conform prevederilor art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, prin care solicită „, anularea Raportului de inspecție fiscală cu nr.F-AR xxx din 18.06.2014 pentru stabilirea TVA suplimentara în suma de lei și accesoriile aferente în sumă de lei dobânzi șipenalitati”

Urmare solicitării conținută în adresa nr./29.09.2014 a D.G.R.FP Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații, cu adresa nr...../03.10.2014, înregistrată la D.G.R.FP Timișoara sub nr./10.10.2014, petenta a precizat că obiectul contestației sale este Decizia de impunere nr. F-AR xxx din 18.06.2014, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

Cu privire la efectuarea serviciilor intracomunitare de transport marfă, petenta arată că, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au luat în calcul documentele suplimentare prezentate, procedând la recalcularea TVA în sumă de xxxx lei, stabilind ca pentru suma de xxxx lei petenta nu a putut prezenta documente justificative care sa ateste ca prestarea de servicii intracomunitare a avut loc. În legătură cu această sumă, petenta arată ca deține documentele justificative pe care nu le-a prezentat la data efectuării inspecției fiscale.

În ceea ce privește constatările organelor de inspecție fiscală în legătură cu relațiile comerciale dintre petentă și SC A SRL, petenta arată că, SC ASRL a fost unul dintre furnizorii de materiale de construcții achiziționate pentru edificarea blocului său din Timișoara, str., nr.....

De asemenea susține că, simpla invocare a faptului că SC A SRL se sustrage de la efectuarea verificărilor nu este un aspect imputabil petentei și nici nu poate constitui un motiv de anulare a dreptului de deducere a TVA pentru facturile emise de SC A SRL.

Cu privire la constatările organelor de inspecție fiscală în legătură cu relațiile comerciale dintre petentă și SC S SRL constând în achiziționarea de către petentă a unor geamuri și uși termopan pentru blocul său din Timișoara, petenta arată că, în raportul de inspecție fiscală nu s-a precizat data de la care se susține ca a fost radiată aceasta societate, respectiv dacă relațiile comerciale au fost derulate înainte sau după radierea acesteia și totodată nu sunt precizate operațiunile pe care organele de control le-au apreciat ca fiind purtatoare de TVA, neputând fi vorba de totalitatea relațiilor derulate.

Cu privire la constatările organelor de inspecție fiscală în legătură cu relațiile comerciale dintre petentă și SC G SRL, petenta susține că neacordarea dreptului de deducere a TVA aferentă facturilor emise de firma SC G SRL pe motivul că societatea vânzătoare nu a declarat la organul fiscal efectuarea acestor livrări, nu se încadrează în cele prevăzute expres de lege pentru a aprecia caracterul deductibil al TVA .

În data de 10.10.2014, cu adresa nr...../03.10.2014 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr./10.10.2014, petenta în completarea contestației formulate a precizat ca materialele achiziționate de la SC A SRL și SC S SRL au fost utilizate la punctul de lucru din Timișoara, Str., nr....., aflat în proprietatea sa, depunând în acest sens mijloace de proba noi, respectiv extras de carte funciară de la O.C.P.I Timiș, certificat constatator de la O.N.R.C, contractul de execuție lucrări nr.....din 06.2010, acord de începere a lucrărilor din 06.2010 și „fazele de lucru ale societății SRL ,, si devizul de lucrări al societății SRL precum si documente justificative în fotocopie conforme cu originalul, în legătura cu suma totala de de xxxxxx lei reprezentând TVA aferenta facturilor cuprinse in Anexa „ *Situația TVA respins în raport* ”

Pentru toate aceste motive petenta solicita desființarea deciziei de impunere F-AR nr..... din 18.06.2014.

II. Reverificarea SC X S.R.L. s-a efectuat urmare Deciziei nr./15.04.2014 privind soluționarea contestației formulată de petentă înregistrată la D.G.F.P a Jud. Arad sub nr./18.12.2013 emisă de D.G.R.F.P Timișoara ca organ competent în soluționare și a vizat modul de stabilire a taxei pe valoarea adăugată în legătură cu operațiunile derulate de petentă cu furnizorii S.C. A S.R.L., SC S SRL și SC G SRL precum si operațiunile de prestări de servicii intracomunitare reprezentând transport de bunuri înregistrate în evidenta petentei ca si operațiuni scutite cu drept de deducere conform art. 133 alin 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

Urmare reverificării efectuate, organele de inspectie fiscala au constatat ca:

S.C. X SRL a înregistrat în evidența contabilă, în perioada 01.01.2008 – 30.09.2013, facturi emise de furnizorii S.C. AS.R.L., SC S SRL și SC G SRL reprezentând achiziții de BCA, vată minerală și anvelope în sumă totală de xxxx lei pentru care si-a exercitat dreptul de deducere al T.V.A înscris în aceste facturi în sumă de xxxx lei.

Cu privire la furnizorii petentei, organele de inspecție fiscală au constatat că aceștia nu au declarat, prin declarația 394, livrări de bunuri către firma verificată, iar urmare controalelor încrucișate s-a constatat că, în cazul SC A SRL aceasta se sustrage de la efectuarea verificării motiv pentru care s-a întocmit sesizare penală, iar în cazul SC S SRL s-a comunicat că aceasta este radiată.

Astfel, organele de inspecție fiscala au considerat că petenta a încălcat prevederile art.134¹ alin.(1) și art.145 alin.(1) si (2) din Legea nr.571/2003 motiv pentru care au stabilit ca petenta nu are dreptul de deducere a TVA în sumă de xxxx lei aferentă acestor achiziții stabilind un TVA suplimentar in suma de xxx lei.

Totodată, în perioada verificată, petenta a realizat prestări de servicii intracomunitare reprezentând transport de bunuri operațiuni scutite cu drept de deducere conform art. 133 alin 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

În urma verificării efectuate s-a constatat că petenta a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală doar o parte din documentele de transport internațional. De asemenea din datele furnizate de Compartimentul de schimb internațional de informații din cadrul D.G.F.P Arad, a rezultat că petenta a efectuat prestări servicii și către persoane fizice neplătitoare de TVA.

Operațiunile pentru care petenta nu a prezentat documentele de transport internațional respectiv scrisoare de trăsură CMR precum și operațiunile românești suspecte au fost tratate de organele de inspecție fiscală ca și operațiuni având locul prestării în România, colectând o TVA în sumă de xxxx lei.

III. SC X SRL cu sediul înJud.Arad este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Arad sub nr., are cod unic de înregistrare RO cont bancar deschis la Banca Română pentru Dezvoltare, și are ca obiect principal de activitate „ *Transporturi rutiere de mărfuri*” – cod CAEN 4941

Referitor capătul de cerere privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxxxx lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat petentei dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de BCA, vată minerală, anvelope și alte bunuri (cutie de viteză, set motor, oglinzi, acumulator etc) de la furnizorii SC ASRL, SC S SRL și SC G SRL, în condițiile în care nu s-a putut verifica proveniența bunurilor achiziționate și consemnate în facturile fiscale și nici utilizarea acestora în folosul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, în perioada 2010 – 2011, SC X SRL a achiziționat BCA, vată minerală, anvelope, tâmplărie PVC, diverse materiale de la furnizorii SC A SRL, SC S SRL și SC G SRL pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a TVA înscrisă în facturile emise de acești furnizori.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organele de inspecție fiscală au constatat că în speța nu a putut fi probată realitatea și legalitatea operațiunilor consemnate în facturile emise de către SC A SRL, SC S SRL și SC G SRL, existând suspiciuni că aceste firme nu au înregistrat facturile ca venituri și nu au colectat TVA aferentă operațiunilor consemnate în acestea, furnizorii petentei nedeclarând, prin declarația 394 livrări de bunuri către firma verificată.

În acest sens, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, au solicitat efectuarea unor controale încrucișate la furnizorii petentei rezultând următoarele:

În cazul furnizorului SC A SRL, potrivit răspunsului furnizat de către D.G.F.P. a Jud. Timiș la controlul încrucișat, consemnat în Procesul Verbal nr...../2013, a rezultat că SC A SRL nu funcționează la sediul social declarat, iar reprezentantul

legal al firmei nu a putut fi contactat în vederea efectuării controlului. SC A SRL a fost declarata ca societate inactiva începând din data de 18.05.2011, pentru fapta de sustragere de la efectuarea controlului și nefuncționarea la sediul social declarat, iar din data de 01.06.2011 codul de TVA al acestei firme a fost anulat.

Din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală care a stată la baza emiterii deciziei de impunere contestata rezulta ca organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. a jud. Timiș au formulat sesizare penală împotriva SC A SRL pentru fapte de natura celor prevăzute de Legea nr.241/2005, în condițiile în care firma nu funcționa la sediul declarat, iar reprezentantul legal al firmei nu a putut fi contactat în vederea efectuării controlului.

În condițiile precizate, organul de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. a Jud. Timiș nu a putut confirma realitatea și legalitatea operațiunilor economice derulate între SC X SRL în calitate de beneficiar și SC A SRL în calitate de furnizor, pentru perioada 01.01.2008 – 31.12.2012 precum și modul de înregistrare a facturilor în evidența contabilă, având în vedere ca SC A SRL s-a sustras de la efectuarea verificării motiv pentru care organele de inspecție fiscală au întocmit sesizare penală.

În cazul furnizorului SC S SRL s-a comunicat că aceasta firmă este radiată, neputându-se astfel confirma realitatea și legalitatea operațiunilor economice derulate de petenta cu acesta. Din consultarea bazei de date RECOM rezultă că acesta firma a fost radiată la data de 08.03.2013.

De asemenea, din consultarea aceleași baze de date a rezultat că și furnizorul SC G SRL a fost radiat la data de 21.02.2013.

Deoarece, urmare verificărilor încrucișate efectuate nu s-a putut confirma tranzacțiile derulate de petenta cu SC A SRL, SC S SRL și SC G SRL, organele de inspecție fiscală au constatat ca petenta nu face dovada realității și legalității operațiunilor de achiziție de BCA, vată minerală, anvelope, tâmplărie PVC, diverse materiale consemnate în aceste facturi și a utilizării lor în folosul operațiunilor sale taxabile și au respins dreptul de deducere TVA, nefiind îndeplinite condițiile privind faptul generator al taxei din art. 134, art. 145, din Legea 571/2003.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 134 alin (1) , art 134¹ alin (1) coroborate cu art 145 alin (2) lit a) și art 146 alin (2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal , cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

ART. 134

Faptul generator și exigibilitatea definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

ART. 134¹

Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

Totodată, pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, legiuitorul vine cu impunerea respectării condițiilor prevăzute la art. 146 alin.(1) lit.a) din același act normativ :

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5); [...]”:

Din punctul de vedere al cumpărătorului, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată se justifică cu factura fiscală conținând elementele prevăzute de art. 155 alin. (5) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal

Având în vedere prevederile legale mai sus citate, se reține că orice persoană impozabilă **are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, iar justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se efectuează cu factură fiscală.

Acestea se coroborează cu prevederile pct.46 alin.(1) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal care stipulează:

“(1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială. ”

Prin urmare, persoana impozabilă pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a TVA trebuie să justifice exercitarea acestui drept în baza exemplarului original al facturii care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Din analiza dosarului cauzei se constată că furnizorii de la care petenta a achiziționat bunurile: SC A SRL SC S SRL și SC G SRL, nu funcționează la sediul declarat și înscris în facturi, aceștia nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, iar în urma controalelor încrucișate efectuate de organele de inspecție, nu s-a putut confirma realitatea și legalitatea operațiunilor economice derulate între SC X SRL în calitate de beneficiar și SC A SRL, SC S SRL și SC G SRL în calitate de furnizori, pentru perioada 01.01.2008 – 31.12.2012 precum și modul de înregistrare a facturilor în evidența contabilă a acestora.

Atât în contestația formulată cât și în adresa de completare a contestației nr...../03.10.2014 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. /10.10.2014, petenta a susținut că materialele de construcții achiziționate de la SC A SRL și SC S SRL au fost utilizate la punctul de lucru din Timișoara, Str., nr.xxx aflat în proprietatea sa, depunând în acest sens mijloace de proba noi respectiv extras de carte funciară de la O.C.P.I Timiș, certificat constatator de la O.N.R.C, contract de execuție lucrări nr.... din 01.06.2010, acord de începere a lucrărilor din 01.06.2010 și „fazele de lucru ale societății X SRL” precum și devizul de lucrări al societății SRL.

În considerarea punctului 9.10 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2.906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborat cu prevederile art. 213 alin.1 din O.G nr. 213 alin.1 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a solicitat Activității de Inspecție Fiscală prin adresa nr. /20.10.2014 să efectueze o cercetare la fața locului, cu consecința întocmirii unui proces verbal de cercetare la fața locului, în care se va analiza îndeplinirea de către petentă a tuturor condițiilor impuse de legea fiscală privind exercitarea dreptului de deducere a TVA, luând în considerare toate aspectele legate de efectuarea acestor operațiuni, analizând dacă petenta justifică utilizarea acestor bunuri în scopul prevăzut la alin.(2) lit.a) al art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precum și condițiile impuse de alin.(1), lit.a) al pct.46 pct.1 din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Urmare acestei solicitări, organele de inspecție fiscală au emis Procesul verbal nr..... din 09.12.2014 la S.C. X S.R.L, constatând următoarele:

- SC X SRL are în construcție un bloc în Loc., Str., nr...., Jud.Timiș.
- din documentele prezentate (extras de carte funciara, certificat constatator, contract de execuție lucrări) nu reiese ca aceste materiale au fost folosite pentru realizarea acestui obiectiv (imobil).
- din contractul de execuție lucrări nr...../01.06.2010 nu reiese faptul că aceste materiale au fost folosite pentru realizarea imobilului, acesta fiind un contract de prestări servicii în care au fost înscrise doar fazele de lucru.
- la solicitarea organelor de inspecție fiscală, societatea petentă nu a prezentat devize sau situații de lucru din care să rezulte modul în care au fost folosite aceste materiale de construcții.
- din evidența contabilă a petentei nu rezultă că aceste materiale au fost folosite pentru realizarea investiției, în condițiile în care aceste materiale au fost înregistrate în contabilitate fie în conturi de stocuri (ct.3021) fie în conturi de cheltuieli 611 „cheltuieli cu întreținere și reparații” și contul 6021 „cheltuieli cu materialele auxiliare” și nu în contul de investiții în curs cont 231 „Imobilizări corporale în curs” în conformitate cu prevederile art. 4 lit.d din Legea 15/1994.
- din verificarea documentelor justificative prezentate de petentă în vederea justificării dreptului de deducere a TVA (facturi și chitanțe), organele de inspecție

fiscala au constatat că valoarea acestor facturi este aproximativ egala fără a depăși suma de xxxx lei pentru a fi încasate cu chitanța prin caseria societății, și mai mult pe chitanța nr.118/29.10.2010 emisă de SC A SRL a fost aplicata ștampila SC G SRL.

- mai mult, din consultarea bazei de date ANAF, cu privire la furnizorii petentei, organele de inspecție fiscala au constatat că aceștia nu au declarat, prin declaratia 394, livrări de bunuri către firma verificata.

Conform Legii nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare:

ART. 147

Deducerea taxei pentru persoanele impozabile cu regim mixt

" (1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt.

(...)

(3) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce.

(5) Achizițiile pentru care nu se cunoaște destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere se evidențiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata."

Legea contabilității nr. 82/1991, cu modificările si completările ulterioare dispune:

ART. 2

(1) Contabilitatea este o activitate specializată în măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și a rezultatelor obținute din activitatea persoanelor prevăzute la art. 1. În acest scop, contabilitatea trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și alte informații referitoare la activitatea desfășurată, atât pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori.[...]"

ORDIN nr. 3.055 din 29 octombrie 2009 (*actualizat*) pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene

“ Contul 231 "Imobilizări corporale în curs de execuție"

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența imobilizărilor corporale în curs de execuție.

Contul 231 "Imobilizări corporale în curs de execuție" este un cont de activ.

În debitul contului 231 "Imobilizări corporale în curs de execuție" se înregistrează:

- valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție facturate de furnizori, inclusiv entități afiliate sau entități legate prin interese de participare (404, 451, 453);

- valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție efectuate în regie proprie, neterminate (722);

- valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție primite ca aport la capitalul social (456).

În creditul contului 231 "Imobilizări corporale în curs de execuție" se înregistrează:

- valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție, recepționate, date în folosință sau puse în funcțiune (211, 212, 213, 214);

- valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție scoase din evidență (658);

- valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție distruse de calamități (671).

Soldul contului reprezintă valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție.”

In condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă ca petenta nu a înregistrat în contul 231 „ **Imobilizări corporale in curs**” valoarea materialelor de construcții și a celorlalte achiziții destinate construirii imobilului, pentru care a pretins exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, neexistând astfel dovada confirmată de documente justificative întocmite conform Legii nr. 82/1991, ca s-au realizat investiții cu aceste materiale, organele de control în mod corect și legal nu au putut face aplicațiunea în cauza a normelor legale referitoare la investiții, în legătura cu taxa pe valoarea adăugată; motivația petentei din contestația formulată, în legătura cu utilizarea acestora la punctul de lucru din Timișoara, Str., nr....., aflat în proprietatea sa, nu a putut fi luată astfel în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere că SC X SRL nu a prezentat documente justificative de natura mijloacelor de proba reglementate de Codul de procedură fiscală din care să rezulte că taxa pe valoarea adăugată pentru care petenta și-a exercitat drept de deducere a TVA este aferentă realizării acestei investiții.

În vederea că în cadrul procedurii de soluționare a contestației s-a avut în vedere și jurisprudența Curții Europene de Justiție, în situația în care, ulterior aderării, în vederea aplicării uniforme a legii, România este obligată, printre altele, să respecte aquis-ul comunitar în domeniul TVA.

În acest sens jurisprudența Curții Europene de Justiție recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea posibilității contribuabililor de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Astfel, în hotărârea dată în cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotărâre), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă (paragr. 26 din hotărâre).

În acest sens, legislația comunitară **dă statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA**, în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept (paragr. 29 din aceeași hotărâre).

La paragr. 46 din cauzele reunite C-110/98 la C-147/98 Gabalfrisa se face trimitere la paragr. 23 și 24 din cazul C-110/94 Inzo și paragr. 24 din cazul C-268/83 Rompelman, unde Curtea a stabilit că *este obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze ca sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii*.

Prin urmare, persoanele impozabile au posibilitatea legală de a-și exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite două condiții cumulative, și anume: achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și au la bază facturi care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere.

În speță, coroborând jurisprudența europeană cu legea specială care guvernează raporturile de drept fiscal – Codul de procedură fiscală, respectiv art. 65 alin. (1):

„ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

rezultă că este obligația persoanei impozabile care solicită acordarea dreptului de deducere a TVA să demonstreze îndeplinirea cumulativă atât a condițiilor de fond și a celor de formă (modul de întocmire a documentelor justificative).

Coroborând prevederile legale incidente în cauză, cu faptul că, urmare a verificărilor încrucișate efectuate nu s-a putut confirma realitatea și legalitatea livrărilor de bunuri efectuate de furnizorii petentei, care nu au declarat, prin declarația 394 livrări de bunuri către firma verificată, se retine că petenta nu-și poate exercita dreptul de deducere a TVA, deoarece nu sunt îndeplinite condițiile legale privind faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată la furnizorii de bunuri, în conformitate cu prevederile art. 134 (1) și 134¹ din Codul fiscal.

Simplul fapt că petenta deține facturi emise pe firmele SC A SRL, SC S SRL și SC G SRL nu justifică posibilitatea legală a acesteia de a exercita dreptul de deducere al TVA înscris în acestea, câtă vreme nu se dovedește realitatea și legalitatea livrărilor de bunuri consemnate în aceste facturi și nașterea faptului generator, respectiv exigibilității taxei la acești furnizori.

Deținerea facturii este o condiție necesară dar nu suficientă pentru exercitarea dreptului de deducere, primordial fiind demonstrarea realității operațiunii și exigibilitatea taxei la furnizor, petenta ne prezentând în afara facturilor niciun alt document justificativ care să dovedească proveniența din surse legale a materialelor și care să demonstreze că livrarea a avut loc și că taxa pe valoarea adăugată este exigibilă.

Din fotocopia Procesului verbal nr.xxx din data 01.07.2013 emis în urma controlului efectuat la SC A SRL, existent în dosarul cauzei rezultă că D.G.F.P. a jud. Timiș a formulat sesizare penală împotriva SC A SRL pentru fapte care pot fi de natura celor prevăzute de Legea nr.241/2005, în condițiile în care „ societatea nu funcționa la sediul declarat, iar reprezentantul legal al societății nu a putut fi contactat în vederea efectuării controlului programat, situație în care s-a procedat la întocmirea unei sesizări penale pentru faptele care pot fi de natura celor prevăzute de Legea 241/2005. ”

În scopul soluționării contestației conform art. 213 Cod procedura fiscală în considerarea jurisprudenței constante a C.J.U.E în materie, D.G.R.F.P Timișoara ca organ competent în soluționare a solicitat Activității de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P Timiș, cu adresa nr...../20.04.2015 transmiterea fotocopiesi sesizării penale formulată împotriva SC A SRL împreună cu soluția definitivă pronunțată în cauză de organele de urmărire și cercetare penală.

În condițiile în care până la data prezentei, A.J.F.P Timiș nu a comunicat răspunsul său, în considerarea dispozițiilor consacrate de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, în legătură cu soluționarea cererilor într-un termen rezonabil, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara va proceda la analizarea documentelor existente în dosarul cauzei, în considerarea faptului că, totuși A.I.F Timiș a transmis fotocopiesi ale unor documente – Referat cu propunerea de neîncepere a urmăririi penale emis de I.P.J Timiș în legătura cu Procesul verbal nr...../12.04.2012, Rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din 11.06.2013 din dosar nr...../2012 al Parchetului de lângă Tribunalul Timiș. Rezoluția de respingere a plângerii nr./2013 din 24.07.2013 a Prim procurorului adjunct al Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș – toate acestea referind la numitul Kuharek Ludovic, în condițiile în care din documentele existente în dosarul cauzei rezultă că acesta are calitatea de administrator al SC A SRL.

Astfel comportamentul fiscal inadecvat al SC A SRL este confirmat, mai mult aceasta fiind declarată inactivă din data de 18.05.2011.

Așa cum s-a demonstrat în cele ce preced, datorită faptului că autoritatea fiscală a fost în imposibilitatea verificării acestui furnizor al petentei – așa cum rezultă din fotocopia Procesului verbal nr...../01.07.2013 emis de D.G.F.P a Jud. Timiș – neexistând astfel dovada mai presus de orice îndoială că SC A SRL a fost furnizorul petentei în perioada în care aceasta pretinde exercitarea dreptului de deducere a TVA, respectiv că operațiunile corespund realității, se constată că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta nu are posibilitatea

legala de exercitarea dreptului de deducere a TVA in legătura cu OPERATIUNILE consemnate in facturile emise pe numele SC A SRL.

Pe de alta parte, deși, petenta a susținut utilizarea materialelor de construcții achiziționate la punctul de lucru din Timișoara, Str., nr....., aflat în proprietatea sa, nu a prezentat documente justificative de natura mijloacelor de proba reglementate de Codul de procedura fiscala din care sa rezulte ca taxa pe valoarea adăugata pentru care petenta și-a exercitat drept de deducere a TVA este aferentă realizării acestei investiții.

În raport de aceste prevederi legale, în condițiile în care petenta nu a dovedit cu documente de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de Procedură Fiscală proveniența din surse legale a bunurilor achiziționate precum și faptul că, achizițiile reprezentând materiale de construcții și diverse bunuri pentru care pretinde exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, încalcând astfel prevederile art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat, se reține că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru suma totală de **xxxx lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor efectuate de la SC A SRL, SC S SRL și SC G RL, în perioada 2010 – 2011, petenta nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la capătul de cerere privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxxx tabilita suplimentar în sarcina petentei prin decizia de impunere nr.....6.2014, s-au reținut următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod corect și legal organele fiscale din cadrul A.J.F.P Arad – I.F Arad au stabilit în sarcina petentei taxa pe valoarea adăugata suplimentară în sumă totala de xxxxx în condițiile în care pe de-o parte pentru facturile emise către clienții intracomunitari persoane fizice petenta nu a făcut dovada că acestea sunt persoane impozabile care dețin un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile competente din Germania, iar pe de altă parte pentru celelalte facturi cuprinse în Anexa "Situația TVA respins în raport " petenta a prezentat în motivarea contestației documente justificative noi care nu au fost prezentate la data controlului.

În fapt, urmare reverificării efectuate dispusă prin Decizia nr.04.2014 privind soluționarea contestației formulată de petentă emisă de D.G.R.F.P Timișoara, prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală F-AR nr.../05.11.2013, organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P Arad au luat în calcul documentele suplimentare prezentate de societatea petentă procedând la recalcularea TVA în sumă de xxxxx lei luând în calcul documentele suplimentare prezentate de petenta și stabilind în sarcina sa o diferență suplimentară de TVA în sumă de xxxx lei.

Această sumă reprezintă TVA colectată suplimentar aferentă operațiunilor de prestări de servicii intracomunitare reprezentând transport de bunuri scutite cu drept de deducere pentru care petenta nu a prezentat documentele de transport internațional respectiv scrisorile de trăsura CMR.

Totodată TVA colectată suplimentar este aferentă și operațiunilor de prestări servicii efectuate către persoane fizice neplătitoare de TVA și1, operațiuni care apar ca operațiuni românești suspecte.

Toate aceste operațiuni au fost tratate de organele de inspecție fiscală ca și operațiuni având locul prestării în România, cu aplicarea prevederilor art. 133 alin. 3 din Codul fiscal.

In drept, potrivit art. 12¹, art. 125¹, art. 127, art.129, art. 133, art. 140 și art.155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 12¹ - Ministrul finanțelor publice va dispune prin ordin măsurile necesare pentru implementarea sistemului de cooperare administrativă și schimb de informații cu statele membre ale Uniunii Europene în domeniul taxei pe valoarea adăugată, accizelor și impozitului pe venit."

"Art. 125¹. - (1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

8. codul de înregistrare în scopuri de TVA reprezintă codul prevăzut la art. 154 alin. (1), atribuit de către autoritățile competente din România persoanelor care au obligația să se înregistreze conform art. 153 sau 153¹, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autoritățile competente dintr-un alt stat membru;"

"Art. 127. - (1) Este considerată persoana impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natură celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate."

"Art. 129. - (1) Se considera prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128. (...)"

"Art. 133. - (1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu [art. 126](#) alin. (1) - (4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

Referitor la "**Locul prestării serviciilor**" art. 133, alin.(2) si alin.(3) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, , stipulează :

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. *Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se afla respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.*

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice. *Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită"*

Totodată, pct.13, alin.(9) din HG nr.44/2004, privind normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, privind codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare, precizează:

"(9) În cazul serviciilor pentru care se aplica prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, si serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix, aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie sa facă dovada ca beneficiarul este o persoană impozabilă si ca este stabilit în Comunitate. Se considera ca aceasta condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunica prestatorului o adresa a sediului activității economice, sau, după caz, a unui sediu fix, din Comunitate, precum si un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Se considera ca prestatorul a acționat de buna credință, în ceea ce privește stabilirea faptului ca beneficiarul sau este o persoană impozabilă, atunci când a obținut confirmarea validității codului de TVA atribuit beneficiarului sau de autoritățile fiscale din alt stat membru prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar. Dacă beneficiarul, care este stabilit în alt stat membru decât România, nu comunica un cod valabil de TVA, si/sau prestatorul nu obține confirmarea validității codului de TVA al clientului sau, se va considera ca prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133, în funcție de natura serviciului. Totuși, în situația în care ulterior emiterii facturii de către prestator, beneficiarul comunica un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, prestatorul va aplica prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv va considera ca

operațiunea nu este impozabila în România, fiind impozabila la locul unde este stabilit beneficiarul, dacă beneficiarul poate fac dovada ca avea calitatea de persoana impozabila în momentul în care taxa a devenit exigibila. Dovada consta într-o confirmare oficiala a autorității fiscale din statul membru în care beneficiarul este stabilit. În cazul reconsiderării locului prestării serviciului, prestatorul aplica prevederile art. 159 din Codul fiscal. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4)."

Conform prevederilor legale mai sus citate, locul prestării serviciilor către o persoana impozabila stabilită în alt stat membru decât România este locul unde respectiva persoana care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice, iar în situația în care beneficiarul, care este stabilit în alt stat membru decât România, nu comunică un cod valabil de TVA, și/sau prestatorul nu obține confirmarea validității codului de TVA al clientului său, se va considera că prestarea de servicii este realizata către o persoana neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133, în funcție de natura serviciului.

În speță, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organele de inspecție fiscală au taxat serviciile prestate de SC X SRL către clienții șiși au colectat TVA aferenta, considerând ca aceste servicii se supun regulii generale și se taxează în România, unde este locul de plecare al transportului, deoarece au constatat efectuarea prestărilor de servicii către persoane fizice neplătitoare de TVA care nu au comunicat prestatorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valid.

Analizând facturile fiscale nr./03.12.2012 și nr./13.12.2012 existente în fotocopie la dosarul cauzei, organul competent în soluționarea contestației constată faptul că, SC X SRL a emis cele doua facturi către clienți persoane fiziceși neplătitoare de TVA care nu au comunicat prestatorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA.

Deoarece condiția impusă de legiuitor în cuprinsul art. 133 alin. 2 din Codul fiscal coroborat cu pct. 13 alin.9 din HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru a considera ca transportul are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de T.V.A, este aceea de a furniza un cod valabil de înregistrare în scopuri de T.V.A atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului, rezulta ca în mod corect organele de inspecție fiscală au considerat ca România este locul de plecare al transportului, deoarece clienții cărora le-au fost prestate serviciile de transport nu au făcut dovada că sunt persoane impozabile respectiv nu au furnizat un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile competente din Germania.

Pe cale de consecință, rezultă că, în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit ca petenta nu se încadrează în prevederile art.133 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în situația în care nu există un cod de înregistrare fiscală valabil înscris în facturile emise de petentă pentru serviciile de transport intracomunitar rutier de bunuri prestate acestor clienți comunitari în suma de

.....EUR, echivalentul a lei, pentru care s-a colectat taxa pe valoarea adăugată în suma de **xxxxx lei** aferentă facturii nr.....din 03.12.2012 (poziția nr.10 din Anexa „Situația TVA respins în raport”) și în sumă de xxx EUR, echivalentul a xxxxx lei, pentru care s-a colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de **xxx lei** aferentă facturii nr..... din 13.12.2012 (poziția nr.11 din Anexa „Situația TVA respins în raport”).

Totodată din analiza Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR/18.06.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-AR .../18.06.2014, contestate, se reține că în urma reverificării, organele de inspecție fiscală au constatat că pentru o parte din operațiunile de prestări de servicii intracomunitare reprezentând transport de bunuri scutite cu drept de deducere, petenta nu a prezentat documentele de transport internațional respectiv scrisorile de trăsura CMR.

Cu adresa nr./29.09.2014, D.G.R.F.P Timișoara a solicitat petentei, în considerarea prevederilor art. 7 și art. 213 alin.1 din Codul de procedura fiscală republicat, completarea dosarului cauzei cu documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală care să facă dovada faptului că, prestările de servicii intracomunitare efectuate reprezentând transport de bunuri sunt operațiuni scutite cu drept de deducere și se încadrează în prevederile art. 133 alin.2 din Legea nr.571/2003, în condițiile pct.13, alin.(9) din HG nr.44/2004, privind normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Cu adresa nr..... din 03.10.2014, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr./10.10.2014, petenta depune probe noi în susținerea cauzei.

În situația dată, la soluționarea contestației organul competent a avut în vedere și prevederile art. 213 alin. (4) din O.G. nr. 92/24.12.2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală, unde referitor la soluționarea contestației, se arată:

“(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

Astfel că, în considerarea prevederilor art. 65 și art. 213 alin. (1) și alin. (4) din Codul de procedură fiscală, republicat, D.G.R.F.P Timișoara, cu adresa nr...../20.10.2014, a transmis Activității de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P Arad documentele noi depuse în probațiune de petenta, urmând ca aceasta să completeze referatul cu propuneri de soluționare a contestației, cu propuneri, având în vedere documentele noi depuse de petentă, în condițiile legii.

Cu adresa nr...../09.12.2014, organele de inspecție fiscală au transmis un exemplar al Procesului verbal nr...../09.12.2014 încheiat la SC X SRL Nadlac, arătând referitor la suma de xxxxx lei reprezentând TVA colectată suplimentar aferentă operațiunilor de prestări servicii intracomunitare reprezentând transport de bunuri scutite cu drept de deducere, ca petenta nu a prezentat documentele de transport internațional respectiv scrisorile de trăsura CMR, în original deși acestea aveau înscrisă mențiunea „ conform cu originalul.”

Ulterior, în etapa de soluționare a contestației, petenta a completat dosarul cauzei cu probe noi pe care le-a transmis organelor de inspecție fiscală, cu adresa nr...../20.01.2015, înregistrată la A.I.F Arad sub nr...../21.01.2015, prezentând în justificarea scutirii operațiunilor de prestări servicii intracomunitare reprezentând transport de bunuri, documentele de transport internațional respectiv scrisorile de trăsura CMR, în original sau în copie conformă cu originalul purtând ștampila beneficiarului serviciilor.

Cu adresa nr...../25.02.2015, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr...../06.03.2015, Activitatea de Inspecție Fiscală Arad a transmis răspunsul său, arătând că petenta a prezentat doar în parte documentele pe care a susținut că le deține, așa cum rezultă și din Nota explicativă dată de D-na în calitate de funcționar economic la SC X SRL.

Totodată, în vederea finalizării referatului cu propuneri de soluționare a contestației și având în vedere că petenta în calitate de transportator deținea doar fotocopii ale scrisorilor de trăsură CMR, organele de inspecție fiscală, cu adresa nr...../23.03.2015, au solicitat petentei documentele justificative inclusiv foi de parcurs, vignete, tahografe, bonuri de combustibil din țară și străinătate etc. aferente transporturilor facturate înscrise la pozițiile nr.1,2,4,5,6,8 din anexa Raportului de inspecție fiscală „ Situația TVA respins în raport ”

Urmare reanalizării documentelor justificative noi prezentate de petentă, organele de inspecție fiscală au transmis în completarea adresei nr...../25.02.2015 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr...../06.03.2015, punctul său de vedere raportat la documentele noi, concluzionând că petenta, în calitate de transportator, poate justifica prin documentele prezentate transportul intracomunitar de bunuri scutit cu drept de deducere pentru un număr de șase transporturi efectuate, respectiv pentru:

- factura nr./01.07.2011 (poziția nr.1)
- factura nr...../15.07.2011 (poziția nr.2)
- factura nr...../18.07.2011 (poziția nr.3),
- factura nr...../14.09.2011 (poziția nr.7)
- factura nr./09.11.2011 (poziția nr.9) înscrise în Anexa „Situația TVA respins în raport” la Raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei contestate.

În legătură cu celelalte poziții din Anexa „Situația TVA respins în raport”, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- pentru factura nr...../14.09.2011 (poziția nr. 5) petenta a prezentat foaie de parcurs completată necorespunzător, taxa autostradă Italia din data de 12.08.2011, vigneta din data de 15.08.2011;
- pentru factura nr...../14.09.2011 (poziția nr. 6) petenta nu a prezentat documente justificative suplimentare;
- pentru factura nr...../12.10.2011 (poziția nr.8) petenta a prezentat foaie de parcurs pentru perioada 05.10 – 12.10.2011 fără număr auto, bon combustibil Austria din data de 11.10.2011, vigneta Austria din data de 06.10.2011;

- factura nr...../03.12.2012 (poziția nr. 10) emisa cu TVA, dar înregistrată fără TVA

- factura nr...../13.12.2012 (poziția nr. 11) emisă pe persoana fizică.

Pentru a beneficia de TVA scutită cu drept de deducere pentru operațiunile de prestări servicii intracomunitare (transport de mărfuri) prevăzute la art. 133 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, petenta avea obligația să prezinte documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru, și după caz, orice alte documente care să dovedească realitatea operațiunilor efectuate și a faptului că acestea reprezintă transport în beneficiu unei societăți cu sediul în comunitate.

Potrivit art.43 alin.1 și alin.2 din Ordinul nr. 980 din 30 noiembrie 2011 pentru aprobarea Normelor metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere:

SECȚIUNEA 2

Efectuarea transportului rutier internațional de mărfuri

Subsecțiunea 1

Efectuarea transportului rutier contra cost de mărfuri

ART. 43

(1) *Pentru a efectua transport rutier contra cost de mărfuri, operatorul de transport rutier trebuie să dețină la bordul autovehiculului copia conformă a licenței comunitare valabilă pentru transportul rutier de mărfuri, documentul de transport, autorizația/autorizațiile de transport internațional, pentru parcursul extern, precum și toate celelalte documente specifice, după caz, prevăzute de reglementările în vigoare, pentru fiecare categorie și/sau tip de transport rutier.*

(2) *În sensul alin. (1), prin document de transport se înțelege scrisoarea de transport C.M.R., prevăzută de Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (Convenția C.M.R.), la care România a aderat prin Decretul nr. 429/1972. ”*

În ceea ce privește transportul rutier, documentele de transport sunt reglementate prin Decretul nr.451/1972 privind aderarea Republicii Socialiste România la Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR), respectiv scrisoarea de trăsură CMR.

În Decretul nr.451/1972 privind aderarea Republicii Socialiste România la Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR), la art.5, se specifică următoarele:

“Scrisoarea de trăsură este întocmită în trei exemplare originale, semnate de expeditor și de transportator, aceste semnături putând să fie imprimare sau înlocuite prin ștampilele expeditorului și transportatorului, dacă legislația țării în care este întocmită scrisoarea de trăsură o permite. Primul exemplar se remite expeditorului, al doilea însoțește marfa, iar al treilea se reține de transportator.”

Iar potrivit art. 9 din același act normativ “ *scrisoarea de trasura face dovada, pana la proba contrarie a conditiilor contractului si a primirii marfii de catre transportator si respectiv, ulterior de catre client ”*

Invederăm că, organele de inspecție fiscală analizând documentele noi prezentate de petentă în motivarea contestației, au constatat că pentru facturile înscrise la pozițiile nr.1,2,3,4,7 și 9 din Anexa „Situția TVA respins in raport” , petenta a prezentat documente justificative aferente transporturilor intracomunitare de bunuri scutite cu drept de deducere, astfel ca în aceste condiții contestatoarea beneficiază de scutire cu drept de deducere în ceea ce privește TVA pentru aceste operațiuni.

Deoarece SC X SRL nu a putut prezenta documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de Procedură Fiscală care să facă dovada faptului că, prestările de servicii intracomunitare efectuate reprezentând transport de bunuri aferente facturilor înscrise la pozițiile nr.5,6,8,10,11 din Anexa „Situția TVA respins in raport” sunt operațiuni scutite cu drept de deducere și se încadrează în prevederile art. 133 alin.2 din Legea nr.571/2003, se constată că pentru aceste operațiuni nu pot fi aplicate prevederile legale referitoare la scutirea de TVA si pe cale de consecință organele de inspecție fiscală au procedat corect si legal la colectarea TVA, aferentă acestor operațiuni economice, potrivit prevederilor art.140 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare.

Astfel, s-a procedat, conform adresei nr...../31.03.2015 a Activității de Inspecție Fiscală Arad, la recalcularea TVA suplimentară aferentă operațiunilor de prestari servicii intracomunitare reprezentând transport de bunuri scutite cu drept de deducere si accesoriile aferente, rezultând pentru acest capăt de cerere admiterea în parte a contestației formulată de SC X SRL, pentru suma de xxxx lei reprezentând TVA stabilită suplimentar aferentă facturilor înscrise la pozițiile nr.1,2,3,4,7 și 9 din Anexa „Situția TVA respins in raport” și respingerea contestației pentru suma de xxxx lei reprezentând TVA stabilită suplimentar aferentă facturilor înscrise la pozițiile nr.5, 6, 8, 10 și 11 din Anexa „Situția TVA respins in raport”.

Pe cale de consecință, în condițiile in care conform prevederilor art. 32 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările si completările ulterioare:

“ART. 32

Competența generală

(1) Organele fiscale au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului și emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale în materie fiscală.”, contestația formulată de petentă va fi admisă în parte pentru suma totală de **xxxxx lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugata stabilită suplimentar aferentă facturilor înscrise la pozițiile nr.1, 2, 3, 4, 7 și 9 din Anexa „Situția TVA respins in raport” stabilite prin Decizia de impunere nr./18.06.2014 și respinsă pentru suma totală de **xxxxx lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugata aferentă facturilor înscrise la pozițiile nr.5, 6, 8, 10 și 11 din Anexa „Situția TVA respins in raport” stabilita prin Decizia de impunere nr./18.06.2014.

3. Referitor la majorările/dobânzile de întârziere în suma de xxxx lei si penalitățile de întârziere în sumă de xxxx lei, cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează

în totalitate aceste dobânzi si penalități de întârziere, în condițiile în care o parte din aceste dobânzi si penalități sunt aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală în sumă de xxxx lei (xxxx lei + xxxx lei) urmare reverificării dispusă prin Decizia nr...../15.04.2014 emisă de D.G.R.F.P Timișoara în soluționarea contestației formulată de petentă, pentru care prin prezenta decizie s-a dispus admiterea parțială a contestației si respectiv respingerea, iar o parte din dobânzile si penalitățile de întârziere contestate sunt aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin decizia de impunere anterioară si necontestată .

În fapt, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se constata ca, deoarece petenta, inițial, a contestat parțial decizia de impunere pentru capetele ce cerere privind taxa pe valoarea adăugată suplimentară în quantum de xxxx lei si de xxxx lei, iar organul de soluționare a contestației nu a putut determina quantumul accesoriilor aferente obligațiilor fiscale de natura taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, contestate, prin Decizia nr.668/31.....0/15.04.2014 s-a dispus desființarea deciziei de impunere pentru debitul de natura TVA contestat si pentru întregul quantum al accesoriilor inclusiv pentru accesoriile calculate la obligațiile fiscale de natura taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar si necontestate, organele de inspecție fiscală urmând să efectueze o noua inspecție fiscală pentru aceeași perioada verificată, având in vedere strict considerentele deciziei.

Astfel că, în urma reverificării dispusă prin Decizia nr...../15.04.2014 emisă de D.G.R.F.P Timișoara, organele de inspecție fiscală au stabilit, prin decizia de impunere nr. F-AR/18.06.2014 contestată, că petenta datorează o taxă pe valoarea adăugată suplimentară de xxxxxx lei cu dobânzi de întârziere si penalități de întârziere. De asemenea, în decizia de impunere contestata, s-au înscris și dobânzile și penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale de natura taxei pe valoarea adăugată stabilite suplimentar prin decizia de impunere anterioară si necontestate de către petentă.

Prin contestația formulată petenta contestă obligațiile principale reprezentând TVA în sumă de xxxx lei, dar și întregul quantum al dobânzilor de întârziere în sumă de xxxxxx lei și al penalităților de întârziere în sumă de xxxxxx lei înscrise în decizia de impunere contestată.

Așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr...../08.08.2014 cât și raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, **dobânzile de întârziere** calculate de organele de inspecție fiscală **aferente TVA** în sumă de xxxxxx lei, **contestată, sunt în sumă de xxxx lei** (din care xxxx lei aferente TVA în sumă de xxxlei și xxxx lei aferente TVA în sumă de xxxx lei), iar **penalități de întârziere sunt în sumă de xxxx lei** (din care xxxx lei aferente TVA în suma de xxxx lei și xxxx lei aferente TVA în sumă de xxxx lei).

Totodată **dobânzile de întârziere aferente TVA necontestată si stabilită prin decizia de impunere anterioara sunt în sumă de xxxx lei**, rezultate ca diferență între suma de xxxx lei reprezentând dobânzi de întârziere, înscrisă în decizia de impunere contestată și suma de xxxx lei reprezentând dobânzi de întârziere aferente TVA contestată, iar **penalitățile de întârziere aferente TVA**

necontestată și stabilită prin decizia de impunere anterioară sunt în sumă de xxxx lei, rezultată ca diferență între suma de xxxx lei reprezentând penalitățile de întârziere înscrise în decizia de impunere contestată și suma de xxxx lei reprezentând penalitățile de întârziere aferente TVA contestată.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 119, art.120, art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare:

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 120

Dobânzi

(1). Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(...)

Art. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor ”

Din textele de lege citate mai sus se reține că dobânzile de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală urmare reverificării dispusă prin Decizia nr...../15.04.2014 emisă de D.G.R.F.P Timișoara, sunt în sumă de **xxxx lei** dobânzi de întârziere (din care xxxx lei aferente TVA în sumă de xxxlei și xxxx lei aferente TVA în sumă de xxxxx lei) și în sumă de **xxxx lei** penalități de întârziere (din care xxxx lei aferente TVA în sumă de xxxx lei și xxxx lei aferente TVA în sumă de xxxx lei), iar dobânzile de întârziere și penalitățile de întârziere contestate, dar care sunt aferente TVA stabilită

suplimentar prin decizia de impunere anterioară si necontestată, sunt în sumă de **xxxx lei** și respectiv în sumă de **xxxx lei**.

În ceea ce privește dobânzile de întârziere în sumă de xxxx lei și penalitățile de întârziere în sumă de xxxx lei aferente taxei pe valoarea adăugată, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr./18.06.2014, se reține că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru datoria fiscală contestată în sumă de xxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr./18.06.2014, contestația va fi admisă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind dobânzile de întârziere în sumă de **xxxx lei** și penalitățile de întârziere aferente în sumă de **xxxx lei** recalculate de organele de inspecție fiscală conform adresei nr...../31.03.2015 reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi admisă.

Deoarece pentru datoria fiscală contestată în sumă totală de xxxx lei (xxxx lei + xxxx lei) reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr./18.06.2014, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind dobânzile în sumă de **xxxx lei** (..... lei + lei) și penalitățile de întârziere aferente în sumă de **xxxx lei** (xxx lei + xxxx lei) reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

În ceea ce privește dobânzile de întârziere în sumă de **xxxx lei** și penalitățile de întârziere în sumă de **xxx lei**, din documentele existente la dosarul cauzei se constată că acestea deși sunt înscrise în decizia de impunere contestată, sunt aferente obligațiilor fiscale de natura taxei pe valoarea adăugată stabilite suplimentar prin decizia de impunere anterioară si necontestate de către petentă.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținută taxa pe valoarea adăugată care le-a generat, prin Decizia de impunere nr./05.11.2013 anterioara, necontestată, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al acestora, contribuabilul datorează accesoriile în sumă de totală de xxxx lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*".

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 12¹, art. 125¹, art. 127, art.129, art. 133, art. 140 art. 145 alin.(1), alin.(2) lit.a), art. 147, art.155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct.13, alin.(9), pct.46 alin.(1) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Legea contabilității nr. 82/1991, cu modificările si completările ulterioare, art. 65, art. 119, art.120, art.120¹, art. 205, art.206 si art. 213 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările si completările ulterioare, pct.9.10, pct.11 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2.906/2014 privind

aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în baza referatului nr./.07.2015, se

DECIDE

- respingerea, ca fiind fără obiect, a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR/18.06.2014 emisa de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspectie Fiscala Arad, pentru suma de xxxxxx lei, deoarece aceasta nu face obiectul prezentei cauze deduse judecării.

- admiterea parțială a contestației pentru suma totală de xxxxx lei stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR/18.06.2014 emisa de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspectie Fiscala Arad reprezentând :

- xxxxlei TVA
- xxx lei dobânzi aferente TVA
- xxx lei penalități aferente TVA

- respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR/18.06.2014 emisa de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspectie Fiscala Arad, pentru suma totală de xxxxlei reprezentând:

- xxxxx lei (xxx lei + xxxx lei) TVA
- xxxxx lei dobânzi de întârziere aferente TVA
- xxxxlei penalități de întârziere aferente TVA
- prezenta decizie se comunica la:

- SC X SRL
- A.J.F.P ARAD

cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din OPANAF nr.2906/2014.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad sau Tribunalul Timiș in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.